

РЕШЕНИЕ

№ 27774

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9371** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Люлин 2012“ ЕООД, [населено място], представлявано от управителя К. Б. против Решение от 29.07.2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), постановено по н.а.х.д. № 4063 по описа на СРС за 2024г., с което е потвърдено НП № РД-И-012/08.02.2024г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата (ИАЛ). С постановлението на дружеството-касатор, на основание чл. 284е, вр. чл. 291 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева, за нарушение по чл.217б, ал.3, т.1, вр. чл.232а, т.1 от същия закон, във вр. с чл.5, ал.1, т.1 и ал.2 от Наредба № 4/31.05.2019 г. за специализираната електронна система за проследяване и анализ на лекарствените продукти.

С касационна жалба (идентична с подадената до СРС жалба) се оспорва въззивното решение, като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Касаторът поддържа, че НП е издадено въз основа на изцяло незаконосъобразен АУАН, без да посочи конкретни

пороци на последния. Твърди още, че НП не отговаря на изискването за форма и съдържание, тъй като в края на НП се съдържа само подпис, без име на издателя. Сочи, че в оспореното решение не са обсъдени доводите на жалбоподателя, като Съдът безкритично се е доверил на подкрепящите констатациите в НП показания на актосъставителя. Отделно от това поддържа, че при ангажиране административнонаказателна отговорност на дрижество следва управителят да се уведомява за извършените процесуални действия, което в случая не е сторено. В тази връзка счита че в хода на АНП грубо е нарушено правото на защита на лицето. Иска отмяна на обжалваното решение постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

В хода на касационното производство адвокатът – пълномощник, поддържа жалбата и моли да бъде уважена по изложените основания. Счита, за конкретното нарушение за административният орган е било възможно да установи нарушителя по – рано, поради което счита АНП е образувано след преклузивния срок по чл. 34 от ЗАНН. Не претендира присъждане на разноски за адвокатски хонорар.

Ответникът Изпълнителния директор на ИАЛ, чрез юрисконсулт-пълномощник оспорва жалбата в съдебното заседание, както и с подробно изложени аргументи в писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП № РД-И-012 от 08.02.2024 г. на Изпълнителния директор на ИАЛ, с което на „Люлин 2012“ ЕООД, [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 15000 лева за извършено административно нарушение по чл.284е, пр.1, вр. чл.217б, ал.3, т.1, вр. чл.232а, ал.1, вр. чл.291, ал.1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, вр. чл.5, ал.1, т.1 и ал.2 от Наредба № 4/31.05.2019г. за специализираната електронна система за проследяване и анализ на лекарствените продукти. Дружеството е санкционирано за това, че като притежател на Разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти № АП-1026-1/09.07.2021г. не е предоставило на ИАЛ, чрез СЕСПА, информация за доставеното му на 23.01.2023 г. от „ФЬОНИКС ФАРМА“ ЕООД количество от лекарствен продукт L. film coated tablet 37 mg, pack 28, съгласно фактура №[ЕГН] от 23.01.2023 г., който е включен в позитивния лекарствен списък.

С обжалваното в настоящото производство въззивно решение е прието, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП, е безспорно установена от събраните в хода на съдебното следствие доказателства.

Установено е, че на 27.11.2023г. от служители в ИАЛ е извършена проверка в търговски обект – аптека, стопанисвана от „Люлин 2012“ ЕООД, намиращ се на

адрес: [населено място],[жк], [улица], пред [жилищен адрес] павилион 1, за която е съставен Констативен протокол. През декември 2023 г. е извършена справка в СЕСПА, при която е констатирано, че „Люлин 2012“ ЕООД не е представило чрез СЕСПА, изискуемата информация за доставката му на 23.01.2023г. от „ФЪОНИКС ФАРМА“ ЕООД на количество от лекарствен продукт, съгласно горепосочената фактура, който е включен в позитивния лекарствен списък, по чл. 262, ал. 1 от ЗЛПХМ. Жалбоподателят е следвало да представи ежедневни данни в СЕСПА до края на 23.01.2023г., след приключване на всички операции за деня. Тъй като не е сторил това, е прието, че дружеството е извършило административно нарушение и на 04.01.2024г. е съставен АУАН, връчен лично на управителя – К. Б.. Той е подписан без възражения, като такива не са депозирани и в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал, както писмени доказателства, представени с наказателното постановление, така и гласни такива, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи. В мотивите на решението е разгледано възраженията на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение в хода на АНП, като мотивирано е прието, че същото е неоснователно, тъй като производството е проведено в рамките на законоустановените срокове по чл. 34 от ЗАНН. Намерил е, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като същите съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН, доколкото коректно и по идентичен начин е посочено, че със своето бездействие дружеството е осъществило състава на вмененото му с НП административно нарушение. Според мотивите на решението НП е обосновано и подкрепено от събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства. В тази връзка съдът е направил извод, че в съответствие с описаното от фактическа страна правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическото лице за нарушение по на чл. 2176, ал. 3, т.1, вр. чл. 232а, т.1 от ЗЛПХМ, за което е наложено съответното административно наказание в минимален размер.

Районният съд е преценил и приложимостта на чл.28 ЗАНН, като е приел, че извършеното разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, срокът в който изискуемата информация не е била представена на ИАЛ не е никак кратък, както и доколкото е налице засягане на обществените отношения с висока степен на ценност, а именно свързани с търговската дейност на лекарства, то в случая се изключва маловажност. При тези мотиви НП е потвърдено.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и съотносими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на въззивното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да водят до отмяна на атакуваното НП. Неоснователно е възражението на касатора, че в НП липсва посочен издател, поради което същото е незаконосъобразно. В НП е видно посочването - „...подписаният

маг.-фарм. Б. Я. К. – изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по лекарствата, като разгледах...“. Що се касае до твърдението, че съставеният АУАН не е надлежно връчен, доколкото в същия е видно, че е връчен на управителя на санкционираното дружество, от когото липсва да е подадено възражение срещу съдържанието му, настоящият касационен състав счита, че е неоснователно твърдението за допуснато нарушение на правото на защита на лицето. Обосновани със събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства са и изводите за безспорна установеност на фактическите констатации, посочени в АУАН и в НП. Споделят се и изведените правни изводи по съществуването на спора за осъществено от касатора на посоченото в НП административно нарушение. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Съгласно чл.232а, ал.1 ЗЛПХМ притежателите на разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти, какъвто е касаторът, ежедневно предоставят на ИАЛ чрез специализираната електронна система по чл.217б, ал.1 информация за доставените им количества, посочени по лекарствени продукти, включени в Позитивния лекарствен списък. Аналогична е и разпоредбата на чл.5, ал.1, т.1 от Наредба №4 от 31 май 2019 г., според която притежателите на разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти и лицата по чл.207, ал.1, т.5а и т.6 от ЗЛПХМ предоставят чрез системата ежедневно информация за доставените им количества, посочени по лекарствени продукти, включени в Позитивния лекарствен списък. Според ал.2 на същия текст информацията по ал.1 се предоставя по лекарствен продукт, като се посочва информацията по чл.2, ал.3. Информацията по ал.1 се предоставя за текущия ден след приключване на всички операции.

В чл.217б, ал.3 е предвидено, че Специализираната електронна система за проследяване и анализ на лекарствените продукти, включени в Позитивния лекарствен списък, която се администрира и поддържа от Изпълнителната агенция по лекарствата, съдържа информацията по чл.54, чл.54а, чл.68, ал.1, т.10 и т.11, чл.207, ал.1, т.15, чл.217, т.5 и т.6 и чл.232а, предоставена от съответните лица.

В хода на съдебното производство пред СРС безспорно е установено, че дружеството касатор е притежател на разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти, както и че не е предоставило чрез СЕСПА информация за доставеното му на 23.01.2023 г. от „ФЪОНИКС ФАРМА“ ЕООД количество от лекарствен продукт, съгласно фактура № [ЕГН] от 23.01.2023 г., които са включени в позитивния лекарствен списък. Следователно обосновани и в съответствие с доказателствения материал по делото са изводите на въззивния съд за безспорна установеност на извършеното нарушение.

Правилни са изводите на СРС, съответно неоснователни доводите на касатора, относно размера на наложената санкция. Предвидения в чл.284е ЗЛПХМ минимален размер на санкция за нарушение от вида на процесното е 5000 лева. Доколкото нарушението е извършено от ЮЛ, приложение намира разпоредбата на чл.291, ал.1 ЗЛПХМ, която предвижда минимален размер на санкцията не по-малък от тройния размер на предвидените минимални размери на съответните глоби, или 15000 лева, какъвто е и размерът на процесната санкция.

Касационният състав намира за правилен и извода на решаващия съд, че събраните по делото доказателства по никакъв начин не обосновават по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичните, обичайни случаи на това нарушение, поради което в случая не намира приложение чл.28 ЗАНН. В съответствие с високата

степен на обществена опасност на нарушенията, свързани с лекарствени продукти са и предвидените в закона относително високи размери на наказанията - глоба и имуществена санкция. От страна на наказващия орган са отчетени смекчаващите вината обстоятелства, като именно те са мотивирали за определяне размера на наложените наказания на предвидения минимум.

В рамките на дължимата по чл. 218, ал. 2 АПК служебна проверка настоящият състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон. Не се установиха касационните основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила като правилно.

При този изход на спора основателно се явява съевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юрисконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото. Тази сума дружеството касатор следва да бъде осъдено да заплати на ЮЛ, чийто орган е издал процесното НП, а именно на ИАЛ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.07.2024г. по н.а.х.д № 4063/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав.

ОСЪЖДА „Люлин 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция по лекарствата разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.